

בתי־המישפט

קבעו שיש להרוס.

היועץ המישפטי

החליט להרוס.

המישטרה הודיעה

שהיא תהרוס

ומשך שבועות

רבים עמד הבית

על תילו וגר־יבד

לעג לכולם

הוא האיש שמגן על גרייבר, עמד עק־נין לבצע את ההריסה לאלתר, ואז הוא קיבל הוראה ברורה משרון: לא להרוס. עקנין התמרמר נגד אי־הציות לחוק שנכפה עליו, הסתכסך עם שרון ואולץ להתפטר, מבלי שאיש מחברי הממשלה, שתפקידה לאשר את ההתפטרות, פצה פה וציפצף.

באחת הפעמים שבהן הועלתה הפרשה בכנסת, התגלה כי במקרה זה אפילו אריק שרון לא היה אשם. אריק גילה שהיתה זו לישכת ראש־הממשלה שהור־תה לו שלא לבצע את צו־ההריסה. מנ־חם בגין שוב חש עצמו מורם מעם ומורם מבית־המישפט־העליון.

יחסי ציבור

ושפיכת דם

שה היה להבין או מדוע נזעקו שרים, פקידים בכירים ואפילו ראש־הממשלה להגן על אדם אחד, גד גרייבר מגדרה, גם במחיר הענקת סטירת־לחי מצל־צלת לשופטי־ישראל.

ראיון עם גרייבר במזוויזיה הסביר את הכל. פוכי־הנסיעות העשיר גידה את דעותיו ואת פרי־צופו בראיון זה. הוא התגלה כי לאומן קיצוני, איש ארץ־ישראל־השלמה, שזנא ערכים כאשר הם ערכים, וגא בעל־דעות מפוקפקות שזו מתקופת המלחמה.

שערוריה בגדרה

שילטון הליכוד כולו התעורר. ראש־הממשלה רמז שהוא היה רוצה שהבית ימשיך לעמוד ושגרייבר ימשיך להתגורר בו. חברי־כנסת של הליכוד, בראשם הי דב שילנסקי, עלו לרגל לביתו של גרייבר, התראיינו לעיתונים וצולמו בטלוויזיה ודרי־שו למצוא פיתרון אחר. אפילו שילנסקי, שהוא עורך־הדף, דרש למצוא פיתרון שפירושו רמיסת החלטות בית־המישפט־העליון.

גד גרייבר היה בטוח בניצחונו. כשסודלה כוז של אישי מדינה, תותחים בכדים בראש־הממשלה, שרים, חברי־כנסת ופקידים בכי רים עומדים לצידו — אפילו בית־המישפט או כמה עיתונאים מצוי־קים, לא יוכלו להכניס. הוא המי־

תיחוקית אחרים, שנצטוו להרוס את תוספות הבניה שלהם או את בתיהם — ועשו כן.

המינהל ולישכת ראש־הממשלה

היתה זו גם תחילת שערוריה שהכל כבר שכחו כיצד היא החלה: פיר־טוריו של מנהל מִינהל־חקר־ישראל, תת־אלוף יעקוב עקנין. עקנין, איש חיל־תותחנים נוקשה, לא הבין מדוע השר הממונה עליו וידידו לשעבר, אריאל (אריק) שרון, מונע בעדו מלבצע את פסק־הדין של בית־המישפט־העליון. כשנכתב בעיתונים כאילו עקנין עצמו

לים שכר כרי להיות אמיצים, וי־סמל להתמוטטות שילטון החוק בישראל.

פרשת בית־גרייבר חדרה טיפני־טיפני תודעת הציבור הישראלי. היא לא היתה מאותן פרשיות המתפוצצות בבת־אחת, זוכות לכותרות בעיתונים, לסיקור בטל־וויזיה, ונשכחות אחרי שבוע או שבו־עיים. אטיאט התברר לציבור שקיימת בגדרה וילה, שנבנתה ללא כל רשיון או אישור, ושנגד בעליה עומדים צוי הריי־סה של בתי־מישפט.

אחרי־כן הודלף שיש אנשי שילטון הי־משתדלים למען אותו סוכני־נסיעות, שי־היה או אדם אלמוני לחלוטין. מינהל־חקר־ישראל הואשם בהעדפת גרייבר על־פני עשרות ומאות בנינים בלי־

בניית הווילה על אדמת המדינה, ללא כל אישור או רישיון, הפסיקה להיות כבר השערוריה של פרשת בית־גרייבר בגדרה. גם העובדה שהווילה נב־נתה על קרקע חקלאית אינה עוד בי־גדרה שערוריה. העובדה שסוכני־הנסיעות, גד גרייבר, לעג, ירק ורמס כל חוק ווילזול בהח־לטות בית־המישפט, מהשלום ועד העל־יון, הפסיקה גם היא להרגיז. מעשיו, התנהגותו ותגובותיו של האיש גרייבר מתגמדים לעי־מת מחדש, התנהגותו ותגובותיו תיו של השילטון. גרייבר הוא לכל היותר סמל לעזות־המצח של פוליטיקאים ומקודים, סמל לחוי־סר אומץ־הלב של אנשים המקבי־